

**Commissie voor de
bezwaarschriften
Kamers I en II**

JAARVERSLAG 2018

Voorwoord	3
Hoofdstuk 1. Algemeen	4
1.1 Commissie voor de bezwaarschriften	4
1.2 Samenstelling van de commissie	4
1.3 Het secretariaat van de commissie	4
1.4 Vergadering van de kamers van de commissie	4
1.5 Advies door de commissie	4
Hoofdstuk 2. Behandeling en bevindingen bezwaarschriften	5
2.1 Ingediende bezwaarschriften	5
2.2 Ingetrokken bezwaarschriften	5
2.3 Uitgebrachte adviezen	6
2.3.1 Aantal uitgebrachte adviezen	6
2.3.2 Doorlooptijd uitgebrachte adviezen	7
2.4 Doorlooptijd behandeling bezwaarschriften	8
Hoofdstuk 3. Tot slot	9

Voorwoord

Ondanks vele discussies binnen en buiten de overheid en de toenemende aandacht voor informele afhandeling van bezwaarschriften, vervult de bezwaarschriftenprocedure nog steeds de functie van het bieden van rechtsbescherming aan burgers en bedrijven.

Met de komst in 2015 van de Jeugdwet, de Wmo 2015 en de Participatiewet naar de gemeente, dreigt die rechtsbescherming aan de burger echter versnipperd te raken. Ik zal een voorbeeld geven. Een mevrouw schrijft aan de wethouder een brief en klaagt daarin over hoe zij is behandeld bij de behandeling van haar aanvraag huishoudelijke hulp. Die krijgt ze nog maar voor de helft van het eerder aantal uren hulp en ze hoorde dat van haar oude vaste hulp, die al heel lang bij haar werkte. Ze vindt dat het niet klopt en ze wist ook niet dat ze iemand kon vragen aanwezig te zijn bij haar thuis tijdens het onderzoek. Ze had bovendien twee keer per week hulp gevraagd en niet één keer, zoals ze heeft gekregen. Haar nieuwe hulp poetst ook minder schoon. Ze vraagt de gemeente wat zij kan doen. Deze mevrouw kaart hier vier dingen aan waarover ze ontevreden is: ze krijgt minder uren huishoudelijke zorg, de gang van zaken tijdens het onderzoek bij haar thuis, hoe vaak ze hulp in de week krijgt en het schoonmaken van haar huis. In het slechtste geval levert deze casus drie formele procedures op: een bezwaar- en klachtprocedure bij het college en een klachtprocedure bij de aanbieder van huishoudelijke hulp. Daar zit zij natuurlijk niet op te wachten.

Door dit soort niet denkbeeldige problemen in het sociaal domein, die in iedere gemeente kunnen voorkomen, zijn bij 'geleerde koppen' in het land ideeën ontstaan en ook al ontwikkeld om de daaruit ontstane geschillen na de bezwaarprocedure door de rechter te laten oplossen. Die zou dan de gemeente kunnen verplichten een formeel besluit te nemen, een bepaalde handeling te laten verrichten of verklaring uit te geven waar iemand recht op heeft. Ook de zorgaanbieder zou een opdracht kunnen krijgen een bepaalde handeling te verrichten of die juist moet nalaten.

Ik vraag me af of dat de oplossing is. Het zou in elk geval goed zijn als de gemeente nog meer de weg zoekt van integrale benadering van het geschil, waarbij niet alleen gelet wordt op de rechtmatigheid, maar ook op de uitvoering van het besluit en de bejegening daarbij een rol laat spelen. Dan zal de burger zich waarschijnlijk meer gehoord voelen en het vertrouwen in de gemeente kunnen vergroten. Misschien vereist dat nieuw denken en mogelijk experimenteren. Het helpt ongetwijfeld op weg naar een gelijkwaardige verhouding tussen de gemeente en haar burgers.

Vorig jaar hebben we afscheid genomen van burgemeester Jack Mikkers. Als portefeuillehouder had hij veel belangstelling en waardering voor het werk van de commissie. Wij voerden ook waardevolle gesprekken. Nogmaals bedank ik hem daarvoor, mede namens de gehele commissie. De commissie ziet met hoge verwachtingen uit naar de samenwerking met zijn opvolger, burgemeester Marcel Delhez.

Op deze plaats noem ik graag Corry van Zeeland en Leander Elsen. Zij hebben als lid vanaf de start van de commissie een waardevolle bijdrage aan het werk van de commissie geleverd. Vorig jaar hebben zij hun plaats afgestaan aan twee jonge nieuwe collega's, Hatice Eker en Arjan van den Biggelaar.

De medewerkers van het secretariaat van de commissie vervullen een belangrijke rol in het werk van de commissie. Ook jullie bedankt voor de inzet en goede ondersteuning.

Veldhoven, maart 2019

Han Kleefman
voorzitter van de commissie voor de bezwaarschriften

Hoofdstuk 1 Algemeen

1.1 Commissie voor de bezwaarschriften

De commissie voor de bezwaarschriften (hierna: commissie) is ingesteld bij besluit van 13 mei 2003 door de gemeenteraad, het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester van Veldhoven. De commissie bestaat uit een voorzitter en vier leden, verdeeld over twee kamers. In kamer I worden o.a. sociale zaken, subsidies en burgerzaken behandeld. In kamer II komen o.a. vergunningen, planschade en handhavingszaken aan de orde. De commissie is onafhankelijk. Dat komt ook in de samenstelling tot uitdrukking. De voorzitter en de leden zijn niet in dienst van de gemeente Veldhoven en werken niet onder verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur.

1.2 Samenstelling van de commissie

De ongewijzigde samenstelling van de commissie sinds haar aantreden heeft bijgedragen aan een herkenbare, kritische maar eenduidige en kwalitatieve advisering richting bestuur en organisatie. Om deze lijn van advisering in de toekomst te waarborgen, is afgesproken om de leden van de commissie na afloop van de zittingsperiode in maart 2018 geleidelijk aan te vernieuwen, zodat de opgebouwde kennis en ervaring kan worden overgedragen en behouden. Daarom heeft de commissie een rooster van aftreden opgesteld, dat er als volgt uit ziet:

- maart 2018 mevrouw mr. C.M.C. van Zeeland (kamer I) en de heer drs. L.B. Elsen (kamer II);
- maart 2020 mevrouw mr. G.D.A. Dellevoet (kamer I) en de heer mr. J.L.R.E.M. Ludwig (kamer II);
- maart 2022 de heer mr. J.R.F. Kleefman (voorzitter kamer I en II).

De samenstelling van de commissie is sinds maart 2018 als volgt. De voorzitter is de heer mr. J.R.F. (Han) Kleefman. De leden van kamer I zijn mevrouw mr. G.D.A. (Gertrud) Dellevoet en mevrouw mr. H. (Hatice) Eker. De leden van kamer II zijn de heren mr. J.L.R.E.M. (Jeroen) Ludwig en mr. A.M.J. (Arjan) van den Biggelaar.

1.3 Het secretariaat van de commissie

De secretarissen van de commissie zijn de heer mr. M.A.J. (Mart) Martens, werkzaam bij Martens Bestuursrecht en mevrouw mr. A.E.Y. (Anke) Vliegenberg. De secretarissen zijn tot en met september 2018 ambtelijk ondersteund door mevrouw mr. M. (Mandy) Boertjes. Er is voorzien in twee plaatsvervangende secretarissen, namelijk mevrouw J.J.J. (Jolanda) van den Putte-Daams en de heer mr. E.A.J.M. (Ed) van Gaal (tot en met juli 2018).

1.4 Vergadering van de kamers van de commissie

Kamer I vergaderde twaalf keer waarbij 21 bezwaarschriften werden behandeld. Kamer II vergaderde negen keer voor 22 te behandelen bezwaarschriften.

1.5 Advies door de commissie

Na de behandeling van het bezwaarschrift, meestal na een gehouden hoorzitting, brengt de commissie zo spoedig mogelijk een schriftelijk gemotiveerd advies uit over het door het bestuursorgaan te nemen besluit op het ingediende bezwaar.

Tegelijk met het uitbrengen van het advies aan het bestuursorgaan, stuurt de secretaris een kopie daarvan aan de (gemachtigde van de) bezwaarmaker en de eventuele derde belanghebbende(n). Met het uitbrengen van het advies is de taak van de commissie afgerond.

Hoofdstuk 2 Behandeling en bevindingen bezwaarschriften

Overzicht van aantallen

	2018	2017	2016
Aantal ingediende bezwaarschriften	71	88	100
Aantal ingediende bezwaarschriften noodbevel		205	
Aantal ingetrokken bezwaarschriften	23	48	56
- vóór een hoorzitting	20	46	54
- ná een hoorzitting	3	2	2
Aantal bezwaarschriften, nog in behandeling aan het einde van het jaar	23	29	26

2.1 Ingediende bezwaarschriften

In 2018 werden 71 bezwaarschriften ingediend. In 2017 werden er 293 bezwaarschriften ingediend, waarvan er 205 gericht waren tegen het besluit van de burgemeester, waarbij de meerdaagse conferentie van de Young People's Front for Democracy and Justice in Conference Centre Koningshof was verboden. In 2016 werden 100 bezwaarschriften ingediend. Daarvan werden er 31 ingediend tegen dezelfde omgevingsvergunning, waarbij het aanleggen van een inrit mogelijk werd gemaakt.

2.2 Ingetrokken bezwaarschriften

In 2018 werden 23 bezwaarschriften ingetrokken. Het ging hierbij om bezwaarschriften die in 2017 (5) en 2018 (18) waren ingediend.

Dat bezwaarschriften werden ingetrokken heeft verschillende oorzaken. Het volgende onderscheid kan worden gemaakt:

1. Intrekking van het bezwaarschrift waarbij geen nieuw besluit is genomen.
Hiervan kan sprake zijn als:
  - a. de bezwaarmaker door de vakafdeling uitleg heeft gekregen over het genomen besluit;
  - b. de bezwaarmaker geen noodzaak meer ziet in de procedure of om een andere reden.
2. Intrekking van het bezwaarschrift na een nieuw besluit.
Hiervan kan sprake zijn als:
  - a. nieuwe feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen bij of na het indienen van het bezwaarschrift;
  - b. in eerste instantie een onjuist besluit is genomen.

Geen nieuw besluit		Nieuw besluit	
<i>Na uitleg</i>	<i>Overig</i>	<i>Nieuwe feiten / omstandigheden</i>	<i>Onjuist besluit</i>
8	5	2	8

Er werden twintig bezwaarschriften ingetrokken vóórdat de hoorzitting had plaatsgevonden. In acht gevallen werd het bezwaarschrift ingetrokken nadat de bezwaarmaker uitleg had gekregen over het genomen besluit.

In drie gevallen werden de bezwaarschriften ingetrokken na de hoorzitting. Het betrof één zaak op grond van de Jeugdwet en twee Participatiewet-zaken.

2.3 Uitgebrachte adviezen

In deze paragraaf zijn de aantallen adviezen vermeld die betrekking hebben op zaken waarover het bestuursorgaan in 2018 heeft besloten. Die beslissingen hadden betrekking op 23 bezwaarschriften die in 2017 werden ingediend en 31 bezwaarschriften die in 2018 werden ingediend.

2.3.1 Aantal uitgebrachte adviezen

Adviezen commissie	Bezwaarschriften die zijn afgerond in 2018	in 2017	in 2016
Niet-ontvankelijk (NO)	8	12	26
Geground	10	2	6
Ongegrond	29	20	18
Deels ground, deels ongegrond	7	1	-
Anders	-	2	3
Totaal aantal uitgebrachte adviezen	54	37	53

Over de in 2018 door het bestuursorgaan genomen beslissingen op bezwaar bracht de commissie in totaal 54 adviezen uit.

Adviezen ground

In de 54 uitgebrachte adviezen achtte de commissie tien bezwaren (18,5%) ground. Dat is een stijging ten opzichte van 2017, toen er twee van de 37 bezwaren (5,4%) ground waren en een stijging ten opzichte van 2016, toen er zes van de 53 bezwaren (11,3%) ground waren.

De tien zaken waarin de commissie 'ground' adviseerde, waren de volgende:

- Het college had een aanvraag voor een bijstandsuitkering en een aanvraag voor bijzondere bijstand voor de kosten van rechtsbijstand afgewezen, omdat bezwaarmaker niet aannemelijk kon maken dat hij zijn verblijfplaats in de gemeente Veldhoven had. De commissie was van oordeel dat de onderzoeksbevindingen noch op zichzelf noch in samenhang met elkaar konden leiden tot de conclusie dat het centrum van bezwaarmakers maatschappelijke leven zich niet in Veldhoven bevond.
- Diezelfde inwoner had opnieuw een aanvraag voor een bijstandsuitkering ingediend, die vervolgens opnieuw door het college was afgewezen omdat er volgens het college geen gewijzigde omstandigheden waren. De commissie bleef bij haar eerdere standpunt en advies. De bijkomende omstandigheid dat de woning van bezwaarmaker onbewoonbaar was geworden door waterschade en dat hij als gevolg daarvan tijdelijk elders verbleef, was voor de commissie geen reden om aan te nemen dat hij niet (meer) zijn woonplaats in de gemeente Veldhoven had.
- Het college had twee aanvragen om bijstand afgewezen onder verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit, omdat er niets in de situatie van bezwaarmaker ten opzichte van zijn vorige aanvraag was gewijzigd. De commissie zag in de door bezwaarmaker verstrekte informatie gewijzigde omstandigheden die voor het college aanleiding hadden moeten zijn voor nader onderzoek naar de vraag of bezwaarmaker zijn woonplaats in Veldhoven had. Niet uitgesloten kon worden dat bezwaarmaker zijn basis in Veldhoven

had. Naar het oordeel van de commissie had het college op zijn minst aanvullend onderzoek moeten doen.

- Het college had een boete van afgerond 100% van het benadelingsbedrag opgelegd vanwege naar het oordeel van het college opzettelijke schending van de inlichtingenplicht. De commissie was van oordeel dat weliswaar vaststond dat de inlichtingenplicht door bezwaarmakers was geschonden maar dat op basis van de verklaringen en feiten niet was aangetoond dat daarbij sprake van opzet of grove schuld was, hetgeen vereist is voor het opleggen van een boete hoger dan 50% van het benadelingsbedrag.
- Het college had bezwaarmaakster voor een arbeidspsychologisch onderzoek opgeroepen, met daarbij de vermelding dat medewerking verplicht was en dat verzuim om mee te werken gevolgen voor haar uitkering zou hebben. Het college erkende op de zitting dat de oproep ten onrechte was gedaan, nu het college reeds over voldoende gegevens beschikte om de noodzaak tot een ontheffing van de arbeidsplicht te beoordelen. Een nader arbeidspsychologisch onderzoek was daardoor overbodig.
- Het college had het recht op een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers wegens het schenden van de inlichtingenplicht ingetrokken en het bedrag aan ten onrechte verleende uitkering teruggevorderd. Daarnaast was een boete opgelegd. Tegen beide besluiten was bezwaar gemaakt. Ten aanzien van het intrekings- en terugvorderingsbesluit was de commissie van oordeel dat bezwaarmaker weliswaar de inlichtingenplicht had geschonden, maar het college had op basis van de resultaten van het door hem verrichte onderzoek wel degelijk per maand kunnen berekenen op welk bedrag aan uitkering bezwaarmaker die maanden recht had en welk bedrag aan eventueel teveel ontvangen uitkering teruggevorderd had moeten worden. Omdat de commissie van oordeel was dat ten onrechte het totale bedrag aan ontvangen uitkering in de bijstandperiode werd teruggevorderd en het college voor wat de hoogte van de boete uitging van dat bedrag als waarvoor de gemeente was benadeeld, diende het college volgens de commissie het benadelingsbedrag en op basis daarvan de hoogte van de boete opnieuw vast te stellen.
- Het college had geen gevolg aan een aangifte van hervestiging in Nederland gegeven omdat bezwaarmaker in de twee voorafgaande maanden niet op het opgegeven adres woonachtig was. De commissie vond dat de onderzoeksbevindingen onvoldoende feitelijke grondslag boden voor de conclusie dat bezwaarmaker niet op het opgegeven adres kon worden ingeschreven.
- Het college had het maken van een uitweg verboden. De commissie vond dat onterecht, nu er volgens de commissie geen van de in de Algemene plaatselijke verordening genoemde weigeringsgronden van toepassing was.

Besluiten in afwijking van het advies van de commissie

Het bestuursorgaan week in acht gevallen van het advies van de commissie af. Het betrof zes zaken op grond van de Participatiewet en twee zaken op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers.

2.3.2 Doorlooptijd uitgebrachte adviezen

Het college heeft een protocol voor de behandeling van bezwaarschriften vastgesteld. Hierin staan o.a. termijnen voor het behandelen van een bezwaarschrift, waarbij gerekend wordt met de wettelijke beslistermijn die begint te lopen vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken.

Na ontvangst van het verweerschrift en de processtukken houdt de commissie zo spoedig mogelijk een hoorzitting. In principe is dat binnen drie weken na ontvangst van het verweerschrift en de processtukken.

De volgende termijnen gelden:

	Van	Termijn
Inzenden processtukken en verweerschrift	Vakafdeling	< 3 wk
Houden van een hoorzitting	Commissie	< 6 wk
Uitbrengen van een advies	Commissie	< 9 wk
Beslissen op bezwaarschrift en bekendmaken	Bestuursorgaan	< 12 wk

In onderstaande tabel wordt aangegeven hoeveel adviezen binnen, danwel buiten de afgesproken driewekentermijn werden uitgebracht.

Uitgebrachte adviezen	
Binnen de termijn van < 3 weken	54
Buiten de termijn van > 3 weken	-

In 2018 was er in alle gevallen sprake van een tijdige advisering, een 100% score. In 2017 was er een 92% score. In 2016 adviseerde de commissie ook in 100% van de gevallen tijdig.

2.4 Doorlooptijd behandeling bezwaarschriften

In 2018 werden 54 beslissingen op bezwaar (hierna: bob) door de bestuursorganen genomen.

De Awb schrijft voor binnen welke termijn na de ontvangst ervan op een bezwaarschrift moet worden beslist. De termijn begint op de dag nadat de termijn voor de indiening van een bezwaarschrift is verstreken. Als een adviescommissie is ingesteld, dan is de beslistermijn (maximaal) twaalf weken. Die termijn kan door het behandelende bestuursorgaan met maximaal zes weken, dus tot achttien weken, worden verlengd door de beslissing te verdagen. Het verdagingsbesluit moet dan wel vóór het aflopen van de termijn van twaalf weken aan bezwaarmaker worden verstuurd. Verder uitstel is mogelijk wanneer de bezwaarmaker en eventueel andere belanghebbende(n) daarmee expliciet instemmen. Het bestuursorgaan doet daarvan schriftelijk mededeling aan belanghebbende(n).

In onderstaande tabel is aangegeven hoeveel bob's binnen, danwel buiten de wettelijke beslistermijn door het bestuursorgaan werden genomen.

Doorlooptijd behandeling bezwaarschriften			
Binnen de termijn ≤ 12 weken	Binnen de termijn 13 t/m 18 weken (met verdaging)	Binnen de termijn > 18 weken (met verdaging en verder uitstel)	Buiten de termijn
13	25	1	15

In 2018 werd 72% van de bob's binnen de wettelijke termijn genomen, hetgeen een lichte stijging is ten opzichte van 2017 toen 68% van de bob's binnen de wettelijke termijn werd genomen. In 2016 werd 83% van de bob's op tijd genomen.

Hoofdstuk 3 Tot slot

Met het verschijnen van dit jaarverslag is de terugblik op de behandeling van bezwaarschriften een feit. Iedereen heeft weer zijn best gedaan om een bijdrage te leveren aan de invulling van de rechtsbescherming van de burgers, instellingen en bedrijven die het niet eens waren met een genomen beslissing door de gemeente. Door het indienen van een bezwaarschrift werd nog eens naar de zaak gekeken en werden alle feiten en belangen nog eens tegen het licht gehouden. De informele aanpak van de behandeling heeft, zij het minder dan het jaar daarvoor, ook weer vruchten afgeworpen. Meer dan twintig bezwaarschriften werden ingetrokken en ook nu weer blijkt, dat door de inzet van de medewerkers mensen die een bezwaarschrift hadden ingediend alsnog tevreden zijn gesteld na uitleg van de redenen voor het genomen besluit. Ondanks die vaststelling heeft de commissie op basis van de verkregen informatie uit de verweerschriften die werden ingediend het gevoel, dat nog niet binnen alle afdelingen evenveel en even serieus aandacht wordt geschonken aan de mogelijkheden die de informele aanpak kan bieden of van die mogelijkheden voldoende gebruik wordt gemaakt. In een aantal gevallen ontbrak die informatie. De commissie vraagt in elk geval daar bijzondere aandacht voor. Door de commissie meer en soms beter te informeren stelt dat haar in staat als een zaak op zitting komt wellicht nog aan de informele aanpak een bijdrage te leveren.

Het aantal bezwaarschriften, dat de commissie kreeg te behandelen, is in het afgelopen jaar verminderd ten opzichte van het jaar daarvoor. Toch steeg het aantal in de ogen van de commissie gegronde bezwaren. Met het advies van de commissie was het college het echter in lang niet alle gevallen eens; in acht zaken volgde het college het advies niet en week daar gemotiveerd van af. Die vrijheid heeft het college nu eenmaal. Het is ook goed dat het college, we noemen het college, maar dat geldt natuurlijk ook voor de andere bestuursorganen aan wie de commissie adviseert, een kritische blik houdt. Juridische kaders spelen daarbij een belangrijke rol. Daarom is het belangrijk dat een besluit ook als dat opnieuw wordt bekeken in een bezwaarprocedure juridisch moet kloppen. Maar eveneens is belangrijk dat een besluit er ook blijk van moet geven dat er oog is geweest voor het resultaat dat ermee bereikt wordt. In dat spanningsveld moeten commissie en bestuur bij beoordelen van een bezwaarschrift opereren. De commissie poogt, afhankelijk van de omstandigheden van het geval, in haar advies soms ook argumenten aan te reiken, die handvatten bieden om in het spanningsveld van recht en rechtvaardigheid een goede nieuwe beslissing te nemen. Daar waar de één in de feiten van de zaak ruimte ziet tot oplossing van een geschil ervaart de ander wellicht die ruimte niet en koerst op het juridisch kader. Of dat in iedere zaak het beste is staat lang niet altijd vast. Hoe dan ook is het belangrijk, dat we in alle gevallen steeds voor ogen houden dat we ons best doen recht te doen aan de belangen die in een bezwaarprocedure aan de orde zijn.

Natuurlijk kan het altijd beter, maar het is een ijdele hoop te wensen, dat er helemaal geen bezwaarschriften meer worden ingediend. Zowel in het primaire proces van besluitvorming als tijdens de behandeling van ingekomen bezwaarschriften laten de medewerkers en vertegenwoordigers van het bestuur zien dat ze leren van eerder opgedane ervaringen. Toch geeft de commissie hen mee oog te blijven houden voor een juiste toepassing van de wet- en regelgeving. Zeker als dat direct negatieve financiële consequenties voor een betrokkene kan hebben is extra waakzaamheid op een juiste toepassing van de regels nodig. Dat neemt echter niet weg dat de uitvoering van de werkzaamheden over het algemeen getuigen van een deskundige en serieuze aanpak. Compliment daarvoor.